

BÁSNICKÁ SBÍRKA

Pavel Kutěj

květen 2023

Sonety

Čtrnáct veršů, ale myšlenek je v nich více.

O čemkoliv, láska ta bývá na prvním místě.

Sonet, to je špička toho ledovce, jenom autor ví,
co nachází se v té hloubce.

Může býti tajemstvím, moudří lidé i tak pochopí
a ponoří se do nich rádi hluboce.

Ztratit se v nich je možné, v myšlenkách,
ve verších smutku a vášně, takže žádný spěch.

Čtěte, však buďte bez obav,
pokaždé z nich najdete cestu zpět.

Sonety, básně lásky, sám se v nich ztrácím,
píšu je, dokonce rád se k nim vracím.

Jedna věc tady je, kterou ti říci mohu,
pokud nerozumíš, zkus si je přečíst znovu.

Láska

Jak by každý člověk měl charakterizovat lásku?

Jako svět bez zklamání, bolesti a smutku?

To ani omylem. Tohle býti svět velmi záhadný,
překrásný, ale taky tam jsou rizika,
jako když čert před křížkem utíká.

Vždyť každý ví, že žádná růže není bez trní,
o které se člověk může popíchat,
taky krásně voní a šťastné vás může udělat.

Musíte být trpěliví, tuhle růži zalévat,
aby rozkvetla, radost vám mohla dělat.

Jinak vám zbude jen to trní, květ zvadne
a to potom bolí, smutní budete dosti.

Láska, široký pojem, nejkrásnější stav.

Kdo s ní neumí zacházet, smutek bude znát.

Láska se oplácí

Nechci, aby ti do tvých bot teklo,
držím tě nad hladinou a takhle tě nechám.

Já za tebe tu bolest, to trápení snesu,
moje hlava je pod vodou,
ale já bez problémů dýchám.

Žádné léky mě více jak tvůj pohled
a úsměv nevyléčí, vždy mě nabiješ,
život a radost mi tím přineseš.

Stránka jenom jedna bohužel není,
smutek a zoufalství mi taky občas dovedeš,
jako když člověk nad hrobem klečí,
součást vztahu, zbytečné je v pláči být.

Láska, ta se musí celá v dobrém oplácet,
problémy přináší, ty se ale musí přecházet.

Miluji tě

Lásko, vyber si. Dobře víš, že čas vrátit nelze,
činy, ani hlásku. Tvůj život ti visí na vlásku.
Naslouchej, zmizet není dobré,
do tmy jít už vůbec ne, smrt budeš-li prosit,
úplně zapomeneš kdo jsi, a to já nechci.
Vidět tě umírat a se smutkem se na tebe dívat,
jak vzpomínáš na ty krásné chvíle,
kdy ti tvé oči zářily radostí a měla si cíle.
Vím, nejsem jediný, koho miluješ, složité,
ty se rozhodneš. Ale zůstaň tady, neber si život,
jinak zemřu taky. Lepší mě opustit,
než ke smrti přijít. Miluji tě, proto tě pouštím.
Já budu radši zlomené srdce mít,
ty nevezmeš si život a bude nám líp.

Trpět tě nenechám

Když jsem vedle tebe, troufám si říci,
že jsem na místě lepším, než je samo nebe.

Díky tobě slunce nikdy nezapadá, tmu,
zatměno před očima nemívám.

Když tě smutek ovládne, slunce zapadne,
místo paprsků se ukáží kapky deště,
mám pocit, že se propadám, pomalu umírám,
snažím se schovat a k tobě utíkám.

Nesnesu, když je tvoje srdce prázdné,
před sluncem se schováváš. Neměj strach,
já tě dostanu z toho stínu, bouře smutku.

Srdce ti láskou naplním, tohle já Lásko dodržím.

Budu klidně na dně, ale když se podívám,
chci tě šťastnou, trpět tě nenechám.

Jenom ty

Když v noci usínám, jsem rád, že tě mám.

Když se ráno probírám a do tvých očí se dívám,
myslím si, že je to sen, že snívám.

Ty mě políbíš a já rychle procitnu.

Cítím jen žár, větší než bod varu. Ona se usměje
a já vím, že je to skutečnost, tohle není sen.

Miluji jak tělo, tak duši.

Ani nevíš, jak moc ti to sluší.

Radši bych zemřel, než vybral si nějakou místo tebe.

Ty si ta vyvolená, budu s tebou až do poslední chvíle.

Nerozumím těm, kteří si jedné neváží, chtějí jen to jedno,
ale chybí jim láska, to milování.

Jsi Lásko ta jediná a takhle to zůstane,
nikdy tě neopustím, ať cokoliv se stane.

Popsat tě není možné

Nevím, jak bych tě správně popsat měl.
Když se o to snažím, dilema mívám,
stojím, kolem sebe se jenom dívám.
Vyhlížím tebe, jako slunečnice na poli,
ale když tě vidím, málokdy vydržím a za tebou
se jako ony za sluncem pořád otáčím.
Tvoji krásu přehlédnout nelze, jsi to slunce,
moment, kdy tě spatřím, je to úžasné, vše
mám v životě jasné. Oblohu čirou vidím.
Papír nekonečný by byl na tvůj popis třeba,
na tvou duši, na ty krásná o tobě slova.
Já neskončil bych a psal stále dokola.
Přestat se na tebe dívat, není snadné.
Popsat tě Zlato, to býti marné.

Každý by si měl vybrat jen jednou

Chci si vybrat jen jednou. Tu správnou ženu milovanou.
Nechci mít to zklamání, rozchody,
já nechci v životě zažít neshody.
Je těžké si vybrat, zvolit si správně,
jedno stéblo z celé louky, na první pohled všechny stejné.
Nelze však vidět, jestli je dobré nebo zlé.
Jestli srdce suché má, hodně lásky v sobě má.
Nic se říci nedá.
Alkohol a peníze, kouření je pomalu rozebírá,
není to všechno a nic z toho neubývá.
Chci jen tu jednu, bude to složité, ale já ji najdu,
to pravé stéblo tady na světě.
Ženu, která mě milovat dokáže,
a které následně daruji srdce mé.

Rozchod

Ten stav, který nikdo zažít nechce,
součást vztahu, nedostává se přes něj lehce.
Nemusí být jen bolest, ale taky úleva.
Pro někoho nový začátek, někdo je za to rád,
že novou cestu před sebou opět má.
Pro lidi ale většinou smrt nežli výhra.
Jako řezná rána, slzy v očích, štěstí, všechno
z člověka jako krev pomalu vytéká, duše bez těla,
naděje, ta láska taktéž pomalu utíká.
Bohužel nejhorší scénář, srdce jako šálek
člověk rozbité má, v hlavě velké zmatky.
Věc, která se nikdy nevrátí v čase zpátky.
Děje se, rozchod bývá a není krásný,
láska začátek má, konec nemá jasný.

Láska bez šance

Byť byl jsem jednou velice šťasten,
možná bych řekl, až spasen.
V dobách, kdy mě každý rozkvetlý květ
udělal úsměv na tváři. Ano, je to krásné...

Ten pocit, když člověka život nemá konce,
časem připadat si zoufale, bez šance,
přiškrcen. Jako když se dýchat
pod vodou nemůže.

Když citům utéci nelze,
býti jak v bublině, která prasknout nejde
a čekat, že to přejde?

Když ta síla vás ovládne a jít jí naproti
není možné, z květu se stane jen vzduch,
ne růže. A ze srdce jen prázdná tůň.